

[A. C. D. Petersen.]

ninger, langt ud over de finansielle Sætsler, for vor Landbrugseksport til Tyskland.

Formanden: Jeg vil anmode det ærede Medlem om ikke at komme ind paa en almindelig Tolddebat i Anledning af de foreliggende Lovforslag.

A. C. D. Petersen: Jeg skal holde mig Formandens Advarsel efterrettelig, idet jeg dog gaar ud fra, at han vil tolerere, at jeg kommer ind paa de Ting, der er nødvendige for at forklare det konservative Folkepartis Stilling til de foreliggende Lovforslag.

Alle disse Foranstaltninger virker jo saaledes, at vi ikke kan afsætte de danske Landbrugsvarer uden til tabgivende Priser. Men naar man nu taler om Vanskelighederne overfor England, vil jeg gerne sige, at der er ved at fremkomme nye Vanskeligheder derved, at den Konkurrence, som føres paa det danske Marked mellem Centraleuropas Vareafsætning og den engelske Vareafsætning, mere og mere falder ud til Fordel for Centraleuropa. Hvis man undersøger Resultatet af de af det høje Handelsministerium nedsatte Undersøgelseskommisioner, som i høj Grad har været ledet af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, vil man se, at baade for Konfektionens og for Skotøjets Vedkommende gaar Vareindkøbene bort fra England og over til Czekoslovakiet eller andre Lande i Centraleuropa. At man ovre i England har Øjet aabent for, at de engelske Afsætningsinteresser paa det danske Marked er truet, fremgaar til fulde af de Bevægelser, som er fremme i England fra Landbrugets Side om at gaa til en Beskyttelse af det engelske Landbrug. Vi hørte det forleden, idet en forhenværende engelsk Minister var til Stede her i København og paaviste det uheldige i, at vi nu ikke foretager vore Kulindkøb i England i samme Udstrækning som før, men i høj Grad er gaaet over til at købe polske Kul. Der er i Virkeligheden ved at indtræde det Forhold, som den højtærede Stats- og Landbrugsminister, det ærede Medlem Hr. Pinstrup og mange andre har advaret imod, nemlig at det danske købende Publikum svigter de engelske Afsætningsinteresser og gaar over til andre Lande, som i Virkeligheden har hindret vore Interesser. Denne Forskydning i Landets Vareindkøb tror jeg, det er paa høje Tid, at vi tager os ad notam. Der er ingen Tvivl om, at de Bestræbelser, England gør for at faa det engelske Land-

brug beskyttet, faar et mægtigt Plus, naar man kan paavise, at det Land, hvor England er den gode Kunde, ja, den alt over-skyggende Kunde for vort Hovederhverv, mere og mere gaar bort fra at købe sine Varer i England og over til andre Lande. Vi hørte da ogsaa den forhenværende engelske Minister Hodges udtale, at hvis ikke dette Forhold ændrede sig, maatte man vente, at der blev gjort en Indsats fra Englands Side, som ikke kunde være gavnlig for det danske Landbrugs Afsætning.

Alt dette viser, synes jeg, at lige saa rigtigt det er, at man ikke skal være Toldfanatiker, som vi Konservative ofte bliver beskyldt for at være, lige saa rigtigt er det, at man heller ikke skal være Frihandelsfanatiker, men kun hylde Frihandelen, saa længe den er vort Land tjenlig; saa længe Frihandelen er det, er der vist ingen Uoverensstemmelse om, at vi skal hylde Frihandelen. Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige, at jeg nærer ikke den mindste Tvivl om, hvis det var muligt at faa den frie og uhindrede Konkurrence paa Verdensmarkedet, at det danske Landbrug nok skulde klare sig. Jeg nærer heller ikke mindste Tvivl om, at langt største Delen af danske Industrivirksomheder har de bedste Betingelser for at kunne klare sig paa Verdensmarkedet, men naar Forholdene er saadanne, at Frihandelen ikke kan gennemføres, naar Forholdet er det, at den høje Regering har gjort en Indsats Gang paa Gang og opnaaet negative Resultater, synes jeg, at man imod den Erhvervskrise, som mere og mere knuger hele det danske Samfund, maa søge at finde andre Midler end dem, man har prøvet gennem saa mange Aar, og som har vist sig ikke at være tilstrækkelige.

Ogsaa fra forskellige andre Partiers Side er der her i Tinget forelagt Forslag, som til-sigtede at afhjælpe Landbrugets Krise. Jeg skal minde om det Forslag, der i Virkeligheden var Socialdemokratiets Valgprogram, som blev lagt paa Tingets Bord den 14. Oktober 1926, fremsat af Statsminister Stauning, Forslaget om Støtte for dansk Erhvervsliv, hvori man ogsaa havde en Af-deling til Støtte for Landbruget. Denne Støtte for Landbruget skulde bestaa i Milliontilskud og Laan, som de danske Vælgere og for øvrigt de tre andre Partier fraraadede. Ogsaa i dette Forslag var optaget Driftslaan som dem, vi behandler Forslag om i dette Øjeblik. Endelig var der et Afdragsmoratorium og Rentemoratorium for Statshusmænd, som vi ogsaa